

Is er leven na het eeuwige leven?

Door: Anke Pronk-Waterlander

Vreemde titel, hè? Het "eeuwige leven" is toch oneindig? Hoe kan er dan na de eeuwigheid nog iets zijn? En als ik je nu eens vertel dat de woorden *eeuwig* en *eeuwigheid*, die in de Bijbelvertalingen worden gebruikt, niet *eindeloos(heid)* betekenen? Heb ik dan je aandacht?

De Bijbel is geschreven in het Hebreeuws (Oude Testament) en in het Grieks (Nieuwe Testament). Het Hebreeuwse woord voor *eeuw* is OLAM, het Griekse woord voor *eeuw* is AION. Op alle plaatsen in de Bijbel waar je de woorden *eeuw*, *eeuwen*, *eeuwig*, *eeuwigheid* of *eeuwigheden* leest, staat dus in de oorspronkelijke talen een woord met OLAM of AION erin. Ja, ook in het beroemdste Bijbelvers: Johannes 3:16!

Een OLAM of AION is een (lang) tijdperk met een begin en een einde; het betekent nooit een eindeloze toestand. In sommige gevallen hebben de vertalers AION zelfs vertaald met *wereld*, bijv. in Matteüs 12:32; 13:22,39,49; Romeinen 12:2; 1Timoteüs 16:17. Het hangt af van welke vertaling je leest, maar de verwarring wordt alleen maar groter.

Er bestaat een Griekse versie van het Oude Testament, de *Septuagint* geheten, die voor de Joden algemeen gebruik was in de dagen dat Jezus op aarde was en die door Hem en Zijn discipelen veel gebruikt en geciteerd werd. Daarom ga ik me nu verder bezig houden met het Grieks. Als vertaling van het Griekse AION kies ik voor: aion.

In Efeziërs 3:11 is sprake van "**het eeuwenoude plan**" (NBV) of "**het eeuwige(e) voornemen**" (NBG en SV) dat God in Christus heeft gemaakt. In werkelijkheid staat daar in de grondtekst: PROTHESINTON AIONON, vertaald is dat: *het plan van de eeuwen/aionen*. Wij denken bij het woord *eeuw* aan een periode van honderd jaar, maar dat hoeft het woord niet persé te betekenen. Denk bijvoorbeeld aan "De Gouden Eeuw."

God heeft een plan gemaakt voor Zijn schepping, waarin Hij Zichzelf aan Zijn schepselen onthult. Dat plan bestaat uit verschillende *aionen* (eeuwen/tijdperken/tijden), waarin steeds een andere wereldorde van toepassing is en werkt. AION betekent ook *stroming*, in de betekenis van *de bepaalde loop der dingen, de heersende gang van zaken, de geest der tijd (tijdgeest)*. Daarom kunnen we AION het beste uitleggen als een (lang) tijdperk met een door God bepaalde orde, die alleen voor die periode geldt en die alleen dat tijdperk beweegt (doet stromen).

Zie bijvoorbeeld Efeziërs 2:2, dat in de gangbare Bijbelvertalingen zo weergegeven wordt: NBV > "**van de god van deze wereld**"; NBG > "**overeenkomstig de loop dezer wereld**"; SV > "**naar de eeuw dezer wereld**." In het Grieks staat er: TON AIONA TOU KOSMOU.

Het *eeuwige leven* (aionische leven) is het toekomstige leven tijdens de eeuwen/aionen van het koningschap van Jezus Christus, wanneer er volop kennis zal zijn van God en Christus > Johannes 17:3. In plaats van het *eeuwige* leven zouden we beter kunnen spreken van het *eeuwse* leven, dat geeft veel duidelijker aan dat het om het leven van een bepaalde eeuw gaat. Helaas hebben de Bijbelvertalers daar niet voor gekozen, met alle gevolgen van dien.

De huidige eeuw/aion eindigt bij de tweede komst van Christus. De *toekomstige eeuw/aion* (het Duizendjarig Rijk) eindigt bij het oordeel voor de Grote Witte Troon (Openbaring 20:11). En daarna begint de *eeuw der eeuwen (aion der aionen)* van de nieuwe hemel en aarde. Ook tijdens die periode is er sprake van *eeuwig (aionisch) leven*.

Nogmaals, het *eeuwige leven*, waarover de Bijbel zoveel spreekt, is dus het leven van de komende eeuwen/aionen waarin Christus de wereld regeert. Daarna volgt de *voleinding der eeuwen/aionen*, wanneer de (tweede) dood wordt afgeschaft en Christus het koningschap overdraagt aan Zijn Vader.

“Daarna het einde [letterlijk: de voleinding], wanneer Hij het koningschap aan God de Vader overdraagt, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttroond zal hebben.”

1Korinthiërs 15:24 NBG

Na de voleinding van de eeuwen/aionen is het *eeuwige (aionische) leven* dus afgelopen! Dat wil zeggen: de eeuwen/aionen zijn afgelopen, het leven niet, want de dood is afgeschaft! (1Korinthiërs 15:26). Alle mensen die tot op dat moment nog in de (tweede) dood waren zijn nu levend geworden en met God verzoend (want wie zou nog vijandig naar Hem kunnen blijven, nadat Hij hem/haar het onvergankelijke leven heeft gegeven?). Dat is het moment waarop God **“alles in allen”** wordt (1Korinthiërs 15:28).

Nu je dus weet dat de term “het eeuwige leven” geen eindeloos leven betekent, maar leven dat zich afspeelt in de komende eeuwen/aionen, begrijp je waarschijnlijk ook dat er dus geen sprake kan zijn van een eeuwige straf in de betekenis van eindeloze straf.

De zogenaamde eeuwige straf, het *verloren gaan*, is net zo goed een *aionische* straf, die niet langer duurt dan die komende aionen, alhoewel dat best heel lang kan zijn. Wat houdt die eeuwige/aionische straf, dat *verloren gaan* precies in? Dat is dood zijn gedurende deze eeuwen/aionen en de heerlijkheid daarvan moeten missen. Het loon voor de zonde is de dood (Romeinen 6:23), maar niet voor altijd, want Christus heeft de dood overwonnen en allen die *verloren gaan* worden uiteindelijk teruggevonden, wanneer de (tweede) dood wordt afgeschaft bij de voleinding der eeuwen/aionen > 1Korinthiërs 15:22; 2Timoteüs 1:10.

Zitten die mensen dan niet hun straf uit in “de hel”? Nee, want die bestaat niet! Ook dat is een kwestie van (opzettelijke?) foute vertaling. De “hel” is een verzinsel van de Kerk, om mensen onder de duim te houden.

De woorden die in de Bijbelvertalingen weergegeven worden met “hel” zijn het Hebreeuwse SHEOL (graf); het Griekse HADES (ongeziene, dodenrijk), TARTARUS (gevangenis voor engelen die zondigden) en GEENNA (Gehenna, de smeulende vuilstortplaats van Jeruzalem, waar tijdens het Koninkrijk van God de lijken van rebellen zullen liggen ontbinden door vuur en wormen).

Gehenna (het dal van Hinnom) was in Jezus’ tijd op aarde ook al een vuilstortplaats voor ondermeer kadavers van dieren. Nu is daar een smalle, lieflijke vallei, net buiten Jeruzalem, maar zij zal tijdens het Koninkrijk van God opnieuw als vuilstortplaats gaan dienen.

“Bij het verlaten van de stad zien ze de lijken van hen die tegen Mij in opstand kwamen: de worm die aan hen knaagt zal niet sterven, en het vuur waarin ze branden zal niet doven; ze worden verafschuwd door alles wat leeft.” - Jesaja 66:24 NBV

Maar hier staat toch duidelijk dat de worm niet zal sterven en het vuur niet zal doven? Inderdaad, maar er staat niet dat de worm *nooit* zal sterven en dat het vuur *nooit* zal doven. De worm blijft leven zolang hij lijken te eten krijgt en het vuur blijft smeulen zolang er brandbaar materiaal op gegooid wordt, maar NIET VOOR ALTIJD !! *

Ik begrijp dat je je nu afvraagt welke Bijbelvertaling je eigenlijk nog kunt vertrouwen. Dat is moeilijk te zeggen. Er zijn op internet Nederlandse Bijbelvertalingen te vinden, die heel dicht bij de Griekse grondtekst blijven: www.schriftwoord.nl, www.geschriften.nl en www.scripture4all.org, die ook een Grieks/Nederlandse interlineair heeft.

* Gehenna (het dal van Hinnom) beter bekend als "de hel" en de poel des vuurs (de Dode Zee = de tweede dood), ook beter bekend als "de hel", zijn, volgens mij, beide bedoeld als toekomstige massagraven. In de tijd dat Jezus op aarde was, was Gehenna de vuilstortplaats van Jeruzalem en in diezelfde tijd en ook in de tijd dat Johannes Openbaring schreef vonden er regelmatig erupties van vuur plaats in de Dode Zee en er werden zwaveldampen waargenomen. Ik vermoed dat Johannes in Openbaring daarom niet hoefde uit te leggen waar die poel zich bevindt, dat wisten zijn lezers gewoon! De Dode Zee is pas zo'n 200 jaar rustig, maar zou door een aardbeving zo weer actief kunnen worden.

In Gehenna en de poel des vuurs worden geen mensen voor eeuwig gemarteld door God (wie verzint zo iets gruwelijks?), er worden DODE lichamen gedumpt. In Gehenna liggen die lijken heel langzaam te ontbinden, maar Gehenna is dan ook bedoeld als afschrikwekkende dreiging tijdens het Koninkrijk der Hemelen op aarde (Jesaja 66:24; Psalm 101:8; Matteüs 5:22).

Ik geloof niet dat er mensen levend in de poel des vuurs worden gegooid, omdat er in de Schrift meermalen te lezen is dat God Zijn afschuw uitspreekt over mensen die hun kinderen levend door het vuur laten gaan (o.a. Leviticus 18:21; Deuteronomium 12:31; 18:10,12; 2Koningen 17:17; 21:6; 23:10). En dan zou Hij Zelf wel zo iets doen? In Openbaring 19:20 staat dat het beest en de valse profeet levend in de poel des vuurs worden gegooid. Later wordt de duivel daar ook bij gegooid (Openbaring 20:10). Dit zijn geestelijke wezens en die worden daar tijdelijk (tot in de eeuw/aioon der eeuwen/aionen) gekweld, wat niet hoeft te betekenen dat zij pijn lijden, wel dat ze het heel zwaar hebben.

Ik geloof dat mensen na het oordeel bij de Grote Witte Troon eerst dood neervallen (zoals Ananias en Saffira > Handelingen 5:1-10) en dat vervolgens hun lijken in de poel geworpen worden. Vuur en zwavel hebben een bacteriedodende werking. De poel is daarom een uitstekend massagraf.

De vurige oven, daar waar het geweest is en het tandengeknars (Matteüs 13:50), is geen verbrandingsoven, maar een smeltoven (Grieks: KAMINOS) om materialen te zuiveren. Hier worden Gods schepselen niet in geworpen, maar de zonen van de Boze, hybride wezens, gecreëerd door Satan. Deze worden "het onkruid tussen de tarwe" genoemd (Matteüs 13:36-43). Zij worden bij de voleinding van de eeuw/aioon verzameld door de engelen, die hen kunnen onderscheiden van echte mensen.

www.pronk-stukjes.nl